

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 1173

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 7 decembrie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>		<u>Pagina</u>
ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR		
80.	— Hotărâre privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 74/2020 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților	2
81.	— Hotărâre privind completarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 75/2021 pentru înființarea unei comisii parlamentare de anchetă privind achizițiile publice efectuate în sectorul sanitar în timpul stărilor de urgență și de alertă pe teritoriul României	2
ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI		
164.	— Ordonanță de urgență pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor	3–5
1.438.	— Hotărâre privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național, precum și aprobarea listei imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Amenajarea unui punct de întoarcere pe DN 2 la ieșirea din localitatea Afumați spre Urziceni”	6–8
ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE		
Decizia nr. 62 din 17 octombrie 2022	(Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	9–16

ACTE ALE CAMEREI DEPUTAȚILOR**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****HOTĂRÂRE****privind modificarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților
nr. 74/2020 pentru aprobarea componenței nominale
a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților**

În temeiul prevederilor art. 41 alin. (4) și ale art. 43, coroborate cu cele ale art. 46 alin. (6), (8) și (11) din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 74/2020 pentru aprobarea componenței nominale a comisiilor permanente ale Camerei Deputaților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1282 din 23 decembrie 2020, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— domnul deputat neafiliat Grosaru Andi-Gabriel este desemnat în calitate de membru al Comisiei pentru mediu și echilibru ecologic.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 7 decembrie 2022, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

București, 7 decembrie 2022.
Nr. 80.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****HOTĂRÂRE****privind completarea anexei la Hotărârea Camerei Deputaților
nr. 75/2021 pentru înființarea unei comisii parlamentare
de anchetă privind achizițiile publice efectuate
în sectorul sanitar în timpul stărilor de urgență și de alertă
pe teritoriul României**

În temeiul prevederilor art. 67 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 85 din Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8/1994, republicat, cu modificările și completările ulterioare,

Camera Deputaților adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Anexa la Hotărârea Camerei Deputaților nr. 75/2021 pentru înființarea unei comisii parlamentare de anchetă privind achizițiile publice efectuate în sectorul sanitar în timpul stărilor de urgență și de alertă pe teritoriul României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 2 februarie 2022, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— La punctul I — „Componența:”

— la poziția 14 este desemnat membru al comisiei domnul deputat Avrămescu Gabriel Ioan, aparținând Grupului parlamentar al PNL.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 7 decembrie 2022, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
VASILE-DANIEL SUCIU

București, 7 decembrie 2022.
Nr. 81.

ORDONAȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONAȚĂ DE URGENȚĂ pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor

Având în vedere necesitatea transpunerii Directivei (UE) 2019/1.158 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor și de abrogare a Directivei 2010/18/UE a Consiliului, care are ca obiectiv general adaptarea și modernizarea cadrului juridic al Uniunii Europene, permițând părinților și persoanelor cu responsabilități de îngrijire să concilieze viața profesională cu viața de familie,

ținând cont de faptul că România are obligația de a asigura, la nivel național, intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative necesare pentru a se conforma actului european, până la data de 2 august 2022,

având în vedere că la data de 20 septembrie 2022 Comisia Europeană a comunicat autorităților române scrisoarea de punere în întârziere în Cauza 2022/0388, pentru a se evita sesizarea Curții de Justiție a Uniunii Europene, în temeiul art. 258 paragraful al doilea din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene,

pentru încurajarea îndeplinirii îndatoririlor părintești atât de către femei, cât și de către bărbați și, în special, în scopul stimulării implicării acestora din urmă în creșterea și îngrijirea copiilor încă din primii ani de viață, exercitând dreptul la concediul pentru creșterea copilului și beneficiind de indemnizația aferentă,

ținând cont de necesitatea adaptării programului informatic SAFIR la noul context legislativ, program prin care se asigură drepturile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, astfel încât să se aplice măsurile adoptate și să se acorde dreptul la concediu pentru creșterea copilului și la indemnizația aferentă,

luând în considerare că neadoptarea în termen a măsurilor propuse prin prezenta ordonanță de urgență va împiedica exercitarea de către părinți a dreptului la concediul pentru creșterea copilului și, implicit, nu va permite acordarea indemnizației aferente,

ținând cont de toate aceste aspecte și pentru transpunerea corectă și în termen a prevederilor Directivei (UE) 2019/1.158, în considerarea faptului că aceste elemente vizează interesul public general și constituie o situație de urgență și extraordinară, a cărei reglementare nu poate fi amânată,

în temeiul art. 115 alin. (4) din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta ordonanță de urgență.

Art. I. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (5), după litera i) se introduce o nouă literă, lit. i¹), cu următorul cuprins:

„i¹) au beneficiat de concediu de acomodare și indemnizația lunară aferentă acestuia;”

2. La articolul 3, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Pentru stabilirea cuantumului indemnizației lunare prevăzute la art. 2 alin. (2), dacă persoanele îndreptățite s-au aflat în situațiile prevăzute la art. 2 alin. (5) și (6), se iau în calcul veniturile lunare încasate, aferente acestor perioade, calculate, potrivit legii, de către plătitorii acestora.”

3. La articolul 3, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alin. (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Dacă, în aceeași lună, o persoană realizează venituri atât în țară, cât și în statele în care se aplică Regulamentul, fără suprapunerea perioadelor de activitate, se iau în calcul veniturile realizate în ambele țări, cu aplicarea în mod corespunzător a prevederilor art. 12 alin. (2) din același regulament.”

4. La articolul 3, după alineatul (6) se introduc patru noi alineate, alin. (7)—(10), cu următorul cuprins:

„(7) Pe toată perioada până la împlinirea de către copil a vârstei de 2 ani, respectiv de 3 ani, în cazul copilului cu handicap, beneficiarul poate solicita recalcularea cuantumului indemnizației pe baza unor hotărâri judecătorești definitive, adevărinite sau alte acte doveditoare privind rectificarea

veniturilor prevăzute la alin. (1) care au stat la baza acordării dreptului, eliberate de plătitorii de venituri sau de organele competente. Noul cuantum se acordă de la data prevăzută în hotărârea judecătorească definitivă sau, după caz, de la data prezentării documentelor de rectificare a veniturilor.

(8) În situația persoanelor care realizează venituri din activități independente, din drepturi de proprietate intelectuală, din activități agricole, silvicultură și piscicultură, cuantumul indemnizației lunare stabilit prin decizia de acordare a indemnizației se recalculează în baza actelor doveditoare eliberate de organele competente privind veniturile efectiv realizate în perioada pentru care s-a luat în calcul venitul estimat în vederea plății anticipate a impozitului sau, după caz, pentru care s-a completat declarația pe propria răspundere.

(9) Dacă în urma recalculării prevăzute la alin. (8) rezultă un cuantum mai mare al indemnizației lunare față de cel stabilit inițial, diferența se acordă pentru întreaga perioadă începând cu data stabilirii dreptului la indemnizația pentru creșterea copilului.

(10) Dacă în urma recalculării prevăzute la alin. (8) rezultă un cuantum mai mic al indemnizației lunare față de cel stabilit inițial, sumele acordate în plus, încasate necuvenit, se recuperează de la beneficiar, potrivit prevederilor art. 24.”

5. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Cuantumul indemnizației lunare prevăzute la art. 2 alin. (2) se majorează cu 50% din indemnizația cuvenită, pentru fiecare copil născut dintr-o sarcină gemelară, de tripleți sau multipleți, începând cu al doilea copil provenit dintr-o astfel de naștere. Majorarea astfel calculată nu poate fi mai mică decât valoarea minimă a indemnizației pentru creșterea copilului prevăzută la art. 2 alin. (2).”

6. La articolul 8, alineatele (1)—(3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) De indemnizația lunară și stimulentele de inserție prevăzute de prezenta ordonanță de urgență beneficiază oricare dintre părinții firești ai copilului, oricare dintre persoanele cărora li s-a încredințat copilul în vederea adopției sau care au adoptat copilul, dacă îndeplinește condițiile de acordare prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(2) Beneficiază de aceleași drepturi și una dintre persoanele care are copilul în plasament ori în plasament în regim de urgență, cu excepția asistentului maternal profesionist care poate beneficia de aceste drepturi numai pentru copiii săi, precum și persoana care a fost numită tutore.

(3) În situația persoanelor cărora li s-a încredințat copilul în vederea adopției sau care au adoptat copilul, precum și a celor prevăzute la alin. (2), acordarea drepturilor prevăzute la art. 2, respectiv la art. 7 se face ținându-se seama de perioada de 12 luni anterioare celei în care, după caz, a fost făcută încredințarea, s-a aprobat adopția ori s-a instituit plasamentul sau tutela.”

7. La articolul 9, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Pe perioada suprapunerii situațiilor prevăzute la alin. (2), cuantumul indemnizației lunare prevăzută la art. 2 alin. (2) se majorează cu 50% din indemnizația cuvenită, pentru fiecare dintre copii, începând cu cel de-al doilea. Majorarea astfel calculată nu poate fi mai mică decât valoarea minimă a indemnizației pentru creșterea copilului prevăzută la art. 2 alin. (2).”

8. La articolul 9, după alineatul (4) se introduc trei noi alineate, alin. (4¹)—(4³), cu următorul cuprins:

„(4¹) Concediul și indemnizația pentru creșterea copilului sau, după caz, stimulentele de inserție se acordă persoanei îndreptățite, ori de câte ori aceasta solicită, dacă la momentul solicitării îndeplinește condițiile prevăzute de prezenta ordonanță de urgență.

(4²) În situația în care copilul/copiii este/sunt încadrați/încadrați în grad de handicap, pentru acesta/aceștia concediul și indemnizația se acordă până la împlinirea de către copil/copii a vârstei de 3 ani, astfel:

a) în cazul în care există deja stabilit un drept de concediu și indemnizație lunară pentru creșterea copilului, prin prelungirea perioadei de acordare, dacă cererea de prelungire este depusă înainte de încetarea dreptului anterior;

b) în cazul în care încadrarea în grad de handicap se realizează după împlinirea de către copil/copii a vârstei de 2 ani și pentru acesta/aceștia a fost acordat anterior concediul și indemnizația pentru creșterea copilului, prin acordarea unui nou concediu și a unei noi indemnizații de la data încadrării în grad de handicap, dacă cererea este depusă în termen de 60 de zile de la data încadrării;

c) prin acordarea unui nou drept de la data depunerii cererii în cazul în care au fost depășite termenele prevăzute la lit. a) și b).

(4³) În situația prevăzută la alin. (4²), indemnizația pentru creșterea copilului se acordă în cuantumul plătit anterior. În cazul în care sunt încadrați în grad de handicap mai mulți copii rezultați în urma unei sarcini multiple, pe lângă indemnizația pentru creșterea copilului în cuantumul prevăzută la art. 2 alin. (2) se va acorda și suma prevăzută la art. 5, în raport cu numărul copiilor.”

9. La articolul 11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Dacă ambii părinți dintre persoanele prevăzute la art. 8 alin. (1) îndeplinesc cerințele de acordare a concediului pentru creșterea copilului, prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, acesta se acordă astfel încât:

a) cel puțin 2 luni de concediu pentru creșterea copilului să se efectueze de părintele care nu a solicitat inițial acordarea acestui drept;

b) în situația în care părintele prevăzută la lit. a) nu solicită acordarea concediului pentru creșterea copilului pentru cel puțin 2 luni, deși îndeplinește cerințele prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, celălalt părinte nu poate beneficia de dreptul la concediu în locul acestuia.”

10. La articolul 16, alineatul (1) și partea introductivă a alineatului (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Dreptul la indemnizațiile prevăzute la art. 2 alin. (1), respectiv la art. 5 și art. 9 alin. (4) încetează începând cu ziua următoare celei în care:

a) copilul a împlinit vârsta de 2 ani, respectiv de 3 ani, în cazul copilului cu handicap;

b) a avut loc decesul copilului;

c) au trecut 3 luni de la data expirării certificatului de încadrare în grad de handicap al copilului, iar un certificat nou nu a fost depus în această perioadă.

(2) Dreptul la indemnizațiile prevăzute la art. 2 alin. (1), respectiv la art. 5 și art. 9 alin. (4) se suspendă începând cu ziua următoare celei în care:”

11. La articolul 16, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alin. (2¹) și (2²), cu următorul cuprins:

„(2¹) Prin excepție de la prevederile alin. (2), în situația în care se constată că certificatul de încadrare în grad de handicap al copilului este expirat, plata indemnizației prevăzută la art. 2 alin. (1), respectiv la art. 5 și art. 9 alin. (4) se suspendă pentru o perioadă de 3 luni, începând cu luna următoare celei în care a expirat certificatul de încadrare în grad de handicap al copilului. Neprezentarea unui nou certificat de încadrare în grad de handicap în termenul de 3 luni conduce la încetarea dreptului.

(2²) În situația reîncadrării copilului în grad de handicap în perioada de suspendare prevăzută la alin. (2¹) plata indemnizației prevăzute la art. 2 alin. (1), respectiv la art. 5 și art. 9 alin. (4) se reia, începând cu ziua următoare reîncadrării în grad de handicap.”

12. La articolul 16 alineatul (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) realizează, în decursul unui an calendaristic, venituri supuse impozitului, prin desfășurarea efectivă a unei activități în perioada de concediu, al căror nivel net nu depășește de 8 ori cuantumul minim al indemnizației stabilit la art. 2 alin. (2).”

13. La articolul 18, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 18. — (1) În situațiile de suspendare a drepturilor prevăzute la art. 16 alin. (2) și art. 17 alin. (2) acestea pot fi solicitate și de către o altă persoană îndreptățită, dacă îndeplinește cerințele prevăzute în prezenta ordonanță de urgență, mai puțin cele prevăzute la art. 11 alin. (1).”

14. După articolul 19 se introduce un nou articol, art. 19¹, cu următorul cuprins:

„Art. 19¹. — (1) În vederea solicitării concediului pentru creșterea copilului, persoanele prevăzute la art. 8 alin. (1) și (2) au obligația să anunțe angajatorul, cu cel puțin 10 zile înainte de finalizarea concediului de maternitate sau, după caz, înainte de data estimată de începere a concediului pentru creșterea copilului, de intenția de a-și exercita dreptul la concediul pentru creșterea copilului prin depunerea unei cereri în format letric sau electronic, în care să precizeze perioada preconizată a concediului pentru creșterea copilului.

(2) În cazul în care persoana îndreptățită nu precizează în cererea de acordare a concediului perioada preconizată, angajatorul aprobă cererea pentru perioada maximă a concediului pentru creșterea copilului, potrivit prevederilor art. 2 alin. (1).”

15. La articolul 20, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Indemnizația pentru creșterea copilului prevăzută la art. 2 alin. (1) poate fi urmărită și executată silit indiferent de natura creanțelor datorate de debitor, în limitele

prevăzute de cadrul legal în materie. Celelalte drepturi, prevăzute la art. 5, 7, 9, art. 31 alin. (2) și art. 32 alin. (1) lit. c) și d), alin. (2) și (5), nu pot fi urmărite silit decât în vederea recuperării, conform legii, a sumelor încasate necuvenit cu acest titlu.”

16. La articolul 25, alineatele (1) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Angajatorul are obligația de a aproba concediul pentru creșterea copilului prevăzut la art. 2 alin. (1) și art. 11 alin. (1) lit. a).

(4) În cazul persoanei îndreptățite care are calitatea de salariat și care se întoarce la activitatea profesională, aceasta are obligația de a anunța, în scris, angajatorul cu cel puțin 30 de zile înainte intenția de reluare a raportului de muncă sau de serviciu.”

17. La articolul 25, după alineatul (4) se introduc două noi alineate, alin. (4¹) și (4²), cu următorul cuprins:

„(4¹) În situația prevăzută la alin. (4), precum și la încetarea concediului pentru creșterea copilului, persoanei îndreptățite i se aplică prevederile art. 10 alin. (8) din Legea nr. 202/2002 privind egalitatea de șanse și de tratament între femei și bărbați, republicată, cu modificările și completările ulterioare, beneficiind de condiții care nu îi sunt mai puțin favorabile, precum și de orice îmbunătățire a condițiilor de muncă la care ar fi avut dreptul dacă nu ar fi efectuat concediul.

(4²) Drepturile în legătură cu locul de muncă dobândite de persoana îndreptățită la data aprobării concediului pentru creșterea copilului sau care sunt în curs de a fi dobândite la data la care începe concediul se mențin pe toată durata concediului și se aplică și după încetarea acestuia, în condițiile prevăzute de legislația în baza căreia aceste drepturi au fost acordate, de contractul colectiv de muncă sau contractul individual de muncă.”

18. După articolul 37¹ se introduce un nou articol, art. 37², și mențiunea privind transpunerea normelor din dreptul Uniunii Europene, cu următorul cuprins:

„Art. 37². — Ministerul Muncii și Solidarității Sociale asigură informarea corespunzătoare atât a salariaților, cât și a angajatorilor cu privire la aplicarea prevederilor prezentei ordonanțe de urgență,

prin publicarea informațiilor relevante pe website-ul instituției, dar și prin alte mijloace de comunicare accesibile salariaților și angajatorilor.

★

Prezenta ordonanță de urgență asigură transpunerea integrală a art. 1 lit. a), art. 2, art. 3 alin. (1) lit. b), art. 5, art. 8 alin. (1) și (3), art. 10, art. 12 alin. (1), art. 13, art. 17, art. 19 și art. 20 și parțială a art. 11 din cuprinsul Directivei (UE) 2019/1.158 a Parlamentului European și a Consiliului din 20 iunie 2019 privind echilibrul dintre viața profesională și cea privată a părinților și îngrijitorilor și de abrogare a Directivei 2010/18/UE a Consiliului, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, seria L, nr. 188 din 12 iulie 2019, cu referire la concediul pentru creșterea copilului.”

Art. II. — În termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență, Guvernul va actualiza în mod corespunzător, prin hotărâre, Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 52/2011, cu modificările și completările ulterioare.

Art. III. — (1) Prevederile art. I se aplică începând cu data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. II, cu excepția punctului 13, care se aplică după 30 de zile de la această dată.

(2) Prevederile art. I pct. 8 se aplică pentru persoanele care au depus cereri începând cu data intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. II, precum și pentru persoanele care au depus cereri anterior intrării în vigoare a hotărârii Guvernului prevăzute la art. II și care nu au fost soluționate până la această dată.

Art. IV. — Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 111/2010 privind concediul și indemnizația lunară pentru creșterea copiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 830 din 10 decembrie 2010, aprobată cu modificări prin Legea nr. 132/2011, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu cele aduse prin prezenta ordonanță de urgență, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, după aprobarea acesteia prin lege, dându-se textelor o nouă numerotare.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:
Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marius-Constantin Budăi
Ministrul familiei,
tineretului și egalității de șanse,
Gabriela Firea
Ministrul sănătății,
Alexandru Rafila
Ministrul afacerilor interne,
Lucian Nicolae Bode
p. Ministrul apărării naționale,
Eduard Bachide,
secretar de stat
p. Ministrul afacerilor externe,
Janina-Mirela Sitaru,
secretar de stat
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind declanșarea procedurilor de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național, precum și aprobarea listei imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Amenajarea unui punct de întoarcere pe DN 2 la ieșirea din localitatea Afumați spre Urziceni”

Având în vedere dispozițiile Ordinului ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.263/2022*) privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici aferenți obiectivului de investiții „Amenajarea unui punct de întoarcere pe DN 2 la ieșirea din localitatea Afumați spre Urziceni”, din județul Ilfov,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (1) și alin. (1¹) lit. b) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă amplasamentul lucrării de utilitate publică de interes național „Amenajarea unui punct de întoarcere pe DN 2 la ieșirea din localitatea Afumați spre Urziceni”, prevăzut în anexa nr. 1 la prezenta hotărâre, conform variantei finale a studiului de fezabilitate.

Art. 2. — (1) Se aprobă declanșarea procedurii de expropriere a tuturor imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Amenajarea unui punct de întoarcere pe DN 2 la ieșirea din localitatea Afumați spre Urziceni”, situat pe amplasamentul prevăzut la art. 1, aflate pe raza localității Afumați din județul Ilfov, expropriator fiind statul român, reprezentat de Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.

(2) Se aprobă lista cuprinzând imobilele proprietate privată supuse exproprierii potrivit alin. (1), situate pe raza localității Afumați din județul Ilfov, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor, prevăzută în anexa nr. 2 la prezenta hotărâre.

(3) Se aprobă lista imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, care fac parte din coridorul de expropriere, situate pe amplasamentul aprobat conform art. 1, prevăzută în anexa nr. 3 la prezenta hotărâre.

Art. 3. — (1) Sumele individuale estimate de expropriator, aferente despăgubirilor pentru imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Amenajarea unui punct de întoarcere pe DN 2 la ieșirea din localitatea Afumați spre Urziceni”, situate pe amplasamentul prevăzut la art. 1, aflate pe raza localității Afumați din județul Ilfov, sunt în cuantum de 190 mii lei și se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, în conformitate cu Legea bugetului de stat pe anul 2022 nr. 317/2021, cu modificările și completările ulterioare, la capitolul 84.01 „Transporturi”, titlul 55

„Alte transferuri”, articolul 55.01 „Transferuri interne”, alineatul 55.01.12. „Investiții ale agenților economici cu capital de stat”.

(2) Sumele individuale prevăzute la alin. (1) se virează de către Ministerul Transporturilor și Infrastructurii într-un cont de trezorerie deschis pe numele Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., în termen de cel mult 30 de zile de la data aprobării cererii de deschidere de credite, conform prevederilor art. 4 alin. (8) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 53/2011, cu completările ulterioare, la dispoziția proprietarilor/deținătorilor imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național, situat pe amplasamentul prevăzut la art. 1, în vederea efectuării plății despăgubirii în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 4. — Ministerul Transporturilor și Infrastructurii, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de realitatea datelor înscrise în lista cuprinzând imobilele proprietate privată și în lista imobilelor proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale, situate pe amplasamentul prevăzut la art. 1, de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acestora, precum și de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 5. — Planul de amplasament al lucrării de utilitate publică de interes național, prevăzut la art. 1, se aduce la cunoștința publică și prin afișarea la sediul consiliului local implicat și, respectiv, prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului, în condițiile legii.

Art. 6. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

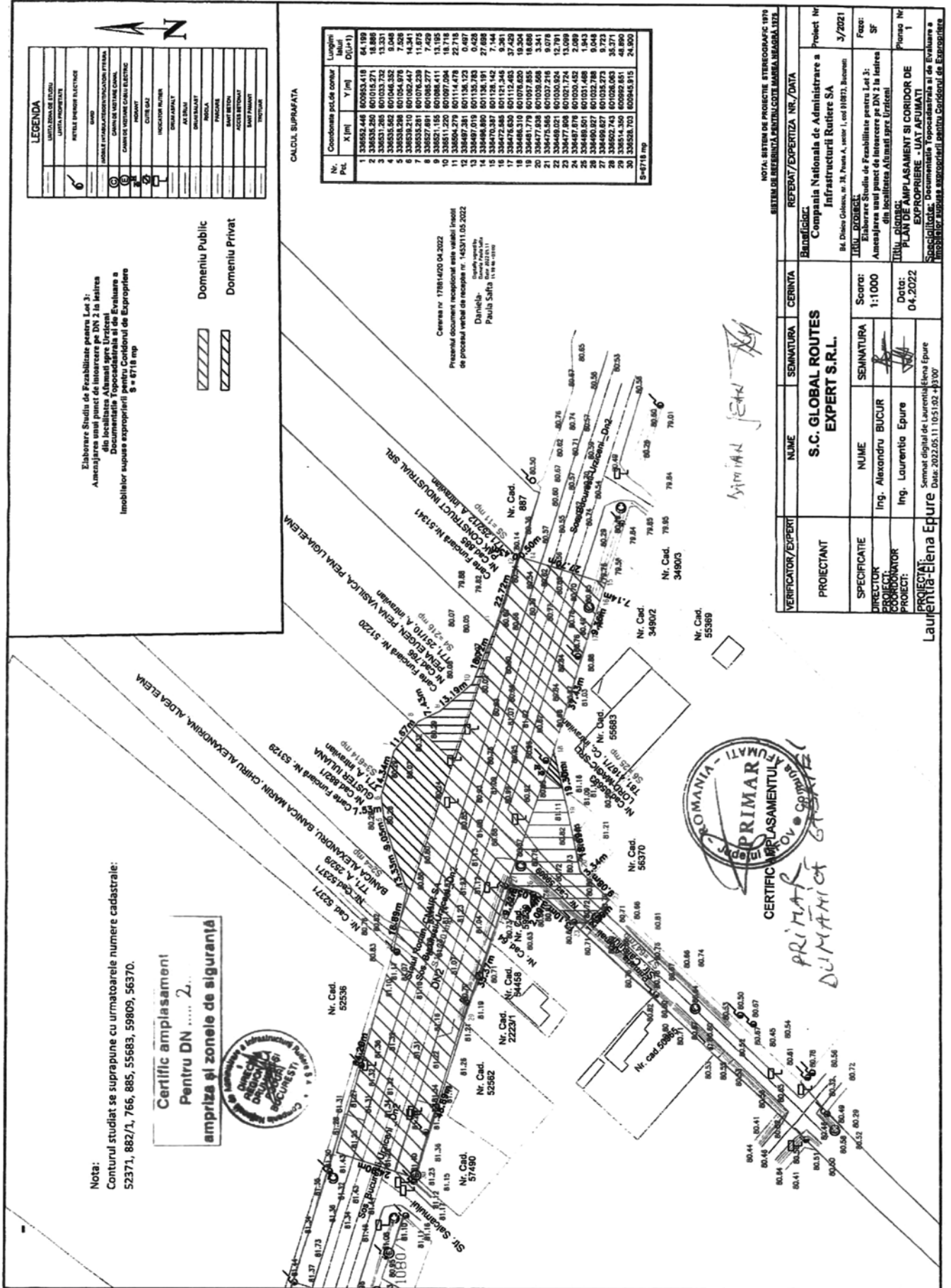
Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin Mihai Grindeanu
Ministrul finanțelor,
Adrian Căciu

București, 29 noiembrie 2022.
Nr. 1.438.

*) Ordinul ministrului transporturilor și infrastructurii nr. 1.263/2022 nu a fost publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PLAN DE AMPLASAMENT

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

LISTA

cuprinzând imobilele proprietate privată supuse exproprierii care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Amenajarea unui punct de întoarcere pe DN 2 la ieșirea din localitatea Afumați spre Urziceni”, aflate pe raza localității Afumați din județul Ilfov, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Numele și prenumele proprietarului/deținătorului imobilului	Tarla	Parcelă	Categoria de folosință	Extravilan/ Intravilan	Nr. cadastral/ Nr. topo/Nr. ID	Nr. CF	Suprafața totală (mp)	Suprafața de expropriat — construcții (ml)	Suprafața de expropriat — teren (mp)	Valoarea de despăgubire conform Legii nr. 255/2010 (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	Ilfov	Afumați	Banica Alexandru, Banica Marin, Chiru Alexandrina, Aldea Elena	71	252/9	Arabil	Intravilan	52371	52371	9.299	4	4	789,92
2	Ilfov	Afumați	Guster Iuliana	71		Arabil	Intravilan	882/1	53129	8.600	26	614	124.997,24
3	Ilfov	Afumați	Pena Eugen, Pena Vasilica, Pena Ligia-Elena	71	251/10	Arabil	Intravilan	766	51220	8.700	43	216	48.847,86
4	Ilfov	Afumați	PAK CONSTRUCT INDUSTRIAL — S.R.L.	71	252/12	Arabil	Intravilan	885	51341	4.484	23	11	5.484,29
5	Ilfov	Afumați	LORD MAGIC — S.R.L.	81	416/1	Curți-construcții	Intravilan	55683	55683	1.507	26	25	9.552,26
TOTAL										118	870	189.671,57	

ANEXA Nr. 3

LISTA

cuprinzând imobilele proprietate publică a unităților administrativ-teritoriale care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Amenajarea unui punct de întoarcere pe DN 2 la ieșirea din localitatea Afumați spre Urziceni”

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Numele și prenumele proprietarului/deținătorului imobilului	Tarla	Parcelă	Categoria de folosință	Extravilan/ Intravilan	Nr. cadastral/ Nr. topo/Nr. ID	Nr. CF	Suprafața totală (mp)	Suprafața de transferat — teren (mp)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	Ilfov	Afumați	Comuna Afumați	Strada Caisului	6018	Drum	Intravilan	59809	59809	55.936	647,00
TOTAL										647,00	

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 62**din 17 octombrie 2022**

Dosar nr. 1.603/1/2022

Gabriela Elena Bogasiu	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție — președintele completului
Laura-Mihaela Ivanovici	— președintele Secției I civile
Valentina Vrabie	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Denisa Angelica Stănișor	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Carmen Elena Popoiag	— judecător la Secția I civilă
Carmen Georgeta Negrilă	— judecător la Secția I civilă
Eugenia Pușcașiu	— judecător la Secția I civilă
Cristina Petronela Văleanu	— judecător la Secția I civilă
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Politeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Virginia Florentina Duminecă	— judecător la Secția a II-a civilă
Iulia Manuela Cîrnu	— judecător la Secția a II-a civilă
Veronica Magdalena Dănăilă	— judecător la Secția a II-a civilă
Adriana Elena Gherasim	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Adrian Remus Ghiculescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Carmen Mihaela Voinescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Ana Roxana Tudose	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Alina Nicoleta Ghica-Velescu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

1. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, investit cu soluționarea Dosarului nr. 1.603/1/2022, este legal constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 37 alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu completările ulterioare (*Regulamentul*).

2. Ședința este prezidată de doamna judecător Gabriela Elena Bogasiu, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

3. La ședința de judecată participă doamna magistrat-asistent Mihaela Lorena Repana, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 38 din Regulament.

4. Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ia în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 2.742/95/2020, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

5. Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților conform art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nefiind formulate puncte de vedere la raport.

6. Constatând că nu sunt chestiuni prealabile, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizării în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

7. Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal a dispus, prin Încheierea din 11 ianuarie 2022, în Dosarul nr. 2.742/95/2020, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 4 și pct. 1, 7, 11—16 din nota la anexa nr. 1 la Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, cu modificările și completările ulterioare, privind coeficienții de ierarhizare pentru funcții corespunzătoare gradului de colonel, „funcția similară” (corespunzătoare) gradului de colonel include atât funcțiile de conducere, cât și pe cele de execuție.

II. Dispozițiile legale supuse interpretării Înaltei Curți de Casație și Justiție

8. Art. 4 din Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, cu modificările și completările ulterioare (*Legea nr. 138/1999*):

„Art. 4. — (1) Soldele de funcție ale cadrelor militare în activitate și ale militarilor angajați pe bază de contract sunt diferențiate prin coeficienți de ierarhizare, în raport cu atribuțiile ce revin fiecărei funcții, complexitatea și gradul de răspundere cerut de îndeplinirea acesteia, solicitările la efort, arma și eșalonul la care își desfășoară activitatea.

(2) Principalele funcții, nivelul studiilor și coeficienții de ierarhizare ai soldelor de funcție pe grade militare pentru cadrele militare în activitate și militarii angajați pe baza de contract sunt prevăzute în anexa nr. 1 lit. A și B.

(3) Guvernul este abilitat să stabilească coeficienții de ierarhizare ai soldelor de funcție pentru celelalte funcții din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională.

(4) Solda de funcție se acordă de la data prevăzută în ordinul de numire. Pentru persoanele chemate sau rechemate în rândul cadrelor militare în activitate și militarii angajați pe bază de contract solda de funcție se acordă de la data prezentării la serviciu.”

9. Art. 4 din Legea nr. 138/1999 a fost abrogat prin Legea-cadru nr. 330/2009 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice (Legea-cadru nr. 330/2009).

10. Pct. 1, 7 și 11—16 din nota la anexa nr. 1 la Legea nr. 138/1999:

„1. Ofițerii, maiștrii militari și subofițerii, numiți în funcții prevăzute cu grade superioare gradului militar pe care îl au, beneficiază de coeficienții de ierarhizare corespunzători acestor funcții” — în vigoare și în prezent.

„7. Pentru stabilirea cât mai corespunzătoare a sarcinilor unor funcții prevăzute în anexă, cu aprobarea conducătorilor ministerelor și instituțiilor prevăzute la art. 1 din lege, în statele de organizare se pot prevedea și unele detalii privind atribuțiile funcției respective” — în vigoare și în prezent.

„11. Cadrele militare în activitate care mențin coeficienții de ierarhizare ai soldelor de funcție, în condițiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 91/2001 pentru stabilirea coeficienților de ierarhizare ai soldelor unor funcții din structurile Ministerului Apărării Naționale, ale căror state de organizare intră în vigoare până la data de 31 decembrie 2007 ca urmare a procesului de reorganizare a Armatei României, aprobată cu modificări prin Legea nr. 52/2002, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază în continuare de acest drept, până la terminarea perioadei de restructurare a armatei.

12. Cadrelor militare în activitate numite după data de 31 decembrie 2007, în perioada restructurării Armatei României, în funcții prevăzute cu coeficienți de ierarhizare inferiori ca urmare a reorganizării structurilor Ministerului Apărării li se mențin coeficienții de ierarhizare corespunzători funcțiilor superioare din care au provenit, până la terminarea perioadei de restructurare a armatei.

13. Cadrele militare în activitate încadrate la data de 31 decembrie 2007 în funcții superioare gradelor deținute, prin diminuarea temporară a funcțiilor respective, beneficiază în continuare de coeficienții de ierarhizare inițiali ai funcțiilor pe care sunt încadrate, până la terminarea perioadei de restructurare a Armatei României.

14. În Ministerul Apărării, cadrele militare în activitate pot fi numite, pe perioada restructurării Armatei României, în funcții prevăzute de statele de organizare cu grade mai mari decât cele pe care acestea le au prin diminuarea temporară a gradelor funcțiilor respective, corespunzător gradelor deținute de cei în cauză. Cadrele militare în activitate beneficiază de solda de funcție, prevăzută de statul de organizare al structurii militare, înainte de diminuarea temporară a gradului funcției respective determinată de numirea acestora în funcție, până la terminarea perioadei de restructurare a Armatei României.

15. Cadrele militare în activitate numite după data de 31 decembrie 2007 în funcții cu coeficienți de ierarhizare mai mari decât cei avuți și cărora li s-au diminuat temporar gradele funcțiilor, corespunzător gradelor deținute, beneficiază de coeficienții de ierarhizare inițiali ai soldelor de funcții prevăzuți în statul de organizare, până la terminarea perioadei de restructurare a Armatei României.

16. Solda de funcție corespunzătoare coeficienților de ierarhizare stabiliți în condițiile pct. 11—15 constituie bază de calcul pentru stabilirea drepturilor salariale și sociale, acordate potrivit legii, precum și pentru stabilirea, recalcularea și actualizarea pensiilor militare de stat ale cadrelor militare cărora le-au fost aplicate dispozițiile menționate mai sus.”

11. Pct. 11—16 din nota la anexa nr. 1 la Legea nr. 138/1999, introduse prin Ordonanța Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației

penitenciare, cu modificările ulterioare (Ordonanța Guvernului nr. 8/2008), au fost active în intervalul 3 februarie 2008—25 martie 2012, data intrării în vigoare a Legii nr. 49/2012 privind respingerea Ordonanței Guvernului nr. 8/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții și pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 38/2003 privind salarizarea și alte drepturi ale polițiștilor și a Ordonanței Guvernului nr. 64/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale funcționarilor publici cu statut special din sistemul administrației penitenciare (Legea nr. 49/2012), potrivit articolului unic din acest act normativ.

III. Expunerea succintă a procesului în cadrul căruia s-a invocat chestiunea de drept

12. Prin Cererea înregistrată la 27 noiembrie 2020 pe rolul Tribunalului Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal, cu nr. 2.742/95/2020, reclamanții au solicitat: obligarea pârâtului Inspectoratul de Jandarmi Județean Gorj la acordarea drepturilor salariale ce li se cuvin, prin calcularea soldei de funcție aferente funcției de ofițer specialist I, prevăzută cu gradul de colonel, raportat la un coeficient de ierarhizare de minimum 4,70, în conformitate cu art. 4 din Legea nr. 138/1999, forma în vigoare la data de 31 decembrie 2009; obligarea pârâtului la calcularea și acordarea drepturilor salariale ce li se cuvin, reprezentând diferența dintre coeficientul de ierarhizare 4,40 care le-a fost acordat eronat și coeficientul de ierarhizare de minimum 4,70 la care aveau dreptul, potrivit legii; obligarea pârâtului atât la actualizarea cu indicele de inflație, cât și la acordarea dobânzii legale pentru sumele reprezentând drepturile salariale convenite și neacordate, calculate până la data plății efective.

13. Prin Sentința nr. 490 din 15 iunie 2021, Tribunalul Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal a respins excepțiile lipsei procedurii prealabile și tardivității formulării acțiunii. S-a admis în parte acțiunea formulată de reclamanți și a fost obligat pârâtul să recalculeze soldele de funcție convenite fiecăruia dintre reclamanți pentru activitatea desfășurată, prin luarea în considerare a unui coeficient de ierarhizare de 4,70. De asemenea, a fost obligat pârâtul să le plătească reclamanților diferențele dintre soldele de funcție acordate și cele stabilite conform dispozițiilor instanței, sumele convenite urmând a fi actualizate în raport cu indicele de inflație la data plății, precum și dobânda legală aferentă, începând cu data scadenței și până la momentul plății efective.

14. Pentru a hotărî astfel, prima instanță a reținut că, în măsură în care, ca efect al aplicării Legii nr. 330/2009 și/sau a Legii-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare (Legea-cadru nr. 284/2010), în cazul unei autorități sau instituții publice, doi angajați ce își desfășoară activitatea în aceleași condiții au ajuns să fie salariați în mod diferit, acela care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație va fi salariat la nivelul maxim, ca efect al art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare (Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014).

15. Prin Legea nr. 71/2015 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, cu modificările ulterioare (Legea nr. 71/2015), s-a creat posibilitatea ca personalul încadrat în instituțiile și autoritățile publice, care avea un nivel al salariului de bază și al sporurilor mai mic decât cel

stabilit la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, să fie salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții. Această prevedere se aplică și pentru stabilirea cuantumului gradațiilor de care a beneficiat personalul care a avansat în gradație după anul 2010.

16. După prezentarea istoricului reglementării salarizării categoriei profesionale din care fac parte reclamanții, categorie plătită din fonduri publice, prima instanță a reținut că Inspectoratul de Jandarmi Județean Gorj face parte dintre autoritățile și instituțiile enumerate de art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010, astfel că a apreciat că reclamanților le sunt pe deplin aplicabile dispozițiile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 și, între altele, dezlegările obligatorii ale Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept din Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 9 noiembrie 2016, și Decizia nr. 49 din 18 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 2 octombrie 2018, precum și Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1029 din 21 decembrie 2016.

17. Întrucât din adresa emisă de Inspectoratul de Jandarmi Județean Gorj la 8 iunie 2021 rezultă că, pentru perioadele solicitate de reclamanți la nivelul acestei instituții publice nivelul maxim de salarizare în plată pentru funcția publică deținută se stabilea prin raportarea la un coeficient de 4,70, în timp ce reclamanților li s-au stabilit drepturi salariale, într-o perioadă similară, prin raportarea la un coeficient de 4,40, Tribunalul Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal a constatat că, începând cu data solicitată de fiecare dintre reclamanți, nu au fost respectate dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare (*Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015*), și ale art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, astfel că cererea de chemare în judecată a fost admisă în parte, în sensul celor solicitate.

18. Împotriva acestei sentințe a declarat recurs pârâutul Inspectoratul de Jandarmi Județean Gorj, criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

IV. Motivele reținute de titularul sesizării cu privire la admisibilitatea procedurii

19. Completul de judecată al instanței de trimitere a apreciat că sunt întrunite condițiile de admisibilitate a sesizării, în conformitate cu dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, arătând că soluționarea pe fond a cauzei depinde de lămurirea chestiunii de drept, întrucât în baza interpretării dispozițiilor art. 4 din Legea nr. 138/1999 și a pct. 1, 7 și 11—16 din nota la anexa nr. 1 la aceeași lege, alăturat altor argumente, instanța de fond a reținut că acțiunea formulată de reclamanți este întemeiată.

20. Aceste aspecte sunt repuse în discuție și în fața instanței de control judiciar, prin recursul formulat de instituția publică pârâtă fiind contestată interpretarea dată de prima instanță.

21. Chestiunea de drept enunțată este nouă, deoarece, prin consultarea jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestei probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

22. Cauza se află pe rolul unei instanțe de control judiciar, respectiv Curtea de Apel Craiova, investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță.

V. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

23. Intimații-reclamanți au apreciat că nu este necesară sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție întrucât nu sunt

întrunite cerințele de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă, iar dispozițiile legale a căror interpretare se solicită nu comportă o reală și serioasă dificultate.

24. Au învederat că s-a conturat deja o jurisprudență majoritară în materie la nivelul curților de apel naționale, în sensul că anexa nr. 1 la Legea nr. 138/1999 reglementează coeficienții de ierarhizare minimi și maximi aplicabili funcțiilor corespunzătoare gradului de colonel, indiferent că sunt funcții de execuție sau de conducere. Funcțiile de conducere sunt diferențiate apoi, prin acordarea, prin legile de salarizare, a unei solde de comandă materializate printr-un spor distinct.

25. Coeficientul de ierarhizare solicitat în această cauză nu este nici cel mediu, nici cel maxim, ci este cel minim de 4,70 prevăzut de Legea nr. 138/1999, pentru funcțiile prevăzute cu gradul de colonel.

26. Nivelul cuantumului brut al salariului de bază din luna decembrie 2015 a fost stabilit prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014.

27. Referitor la nivelul de salarizare în plată pentru funcția similară, de ofițer specialist I, grad de colonel, la dosarul cauzei au fost depuse hotărâri judecătorești prin care s-a stabilit ca salarizarea pentru această funcție să se facă prin aplicarea coeficientului de salarizare de 4,70, astfel că drepturile salariale ale intimaților au fost determinate eronat prin aplicarea unui coeficient de ierarhizare de 4,40 aferent unui alt grad, de locotenent-colonel.

28. Întrucât din adresa emisă de Inspectoratul de Jandarmi Județean Gorj la data de 8 iunie 2021 rezultă că, pentru perioadele solicitate de intimați, la nivelul acestei instituții publice nivelul maxim de salarizare în plată pentru o funcție prevăzută cu gradul de colonel, funcție care este deținută și de intimați, se stabilea prin raportarea la un coeficient de 4,70, în timp ce intimaților li s-au stabilit drepturi salariale, într-o perioadă similară, prin raportarea la un coeficient de 4,40, este evident că începând cu data solicitată de fiecare dintre intimați nu au fost respectate dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 și cele ale art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014.

29. Astfel, recurentul-pârât era obligat să uniformizeze salariile de bază ale intimaților-reclamanți la nivel maxim cu salariul în plată acordat pentru funcția prevăzută în gradul de colonel, luând în considerare Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, care se aplică *mutatis mutandis*, acordând și intimaților aceleași drepturi salariale cu cele stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești în favoarea altor salariați care ocupă funcții similare.

30. Recurentul-pârât nu a formulat un punct de vedere asupra sesizării instanței supreme cu soluționarea chestiunii de drept expuse.

31. După comunicarea raportului întocmit de judecătorii-raportori, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părțile nu au depus puncte de vedere asupra chestiunii de drept.

VI. Punctul de vedere al completului de judecată care a formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

32. Opinia instanței de trimitere este că interpretarea dată dispozițiilor art. 4 și pct. 1, 7, 11—16 din nota la anexa nr. 1 la Legea nr. 138/1999 privind coeficienții de ierarhizare prevăzuți în Legea-cadru nr. 330/2009, în ceea ce privește solda de funcție, pentru funcții corespunzătoare gradului de colonel, trebuie să fie una restrictivă, în sensul că legiuitorul a avut în vedere coeficientul de ierarhizare între limitele 5,30—7,00 doar pentru funcțiile de conducere corespunzătoare gradului de colonel.

33. Astfel, a arătat că, începând cu 25 noiembrie 2017, reclamanții au deținut funcția de ofițer specialist I, prevăzută cu gradul de colonel, fiindu-le acordat un coeficient de ierarhizare de 4,40, pentru funcțiile corespunzătoare gradului de colonel.

34. Conform adresei din 8 iunie 2021 a Inspectoratului de Jandarmi Județean Gorj, ca urmare a Sentinței civile nr. 430 din 30 martie 2017 a Tribunalului Gorj, definitivă prin Decizia civilă nr. 3.365 din 24 noiembrie 2017, pronunțată de Curtea de Apel Craiova, în Dosarul nr. 32.615/3/2016, la nivelul Inspectoratului de Jandarmi Județean Gorj există un ofițer încadrat pe funcția de ofițer specialist I care beneficiază de drepturile salariale prin aplicarea coeficientului de ierarhizare de 4,70.

35. Prin art. I pct. 4¹ din Ordonanța Guvernului nr. 56/2006 pentru modificarea și completarea Legii nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 477/2006, a fost modificată anexa nr. 1, litera A, privind coeficienții de ierarhizare a soldelor de funcție, pentru unele funcții specifice apărării, ordinii publice și siguranței naționale, structuri militare, altele decât cele din compunerea Ministerului Apărării, pentru funcții corespunzătoare gradului de colonel, fiind prevăzut coeficientul de ierarhizare 4,70—5,50.

36. Anexa nr. 1 la Legea nr. 138/1999 a fost abrogată prin Legea-cadru nr. 330/2009, cu excepția pct. 1, 7 și 11—16 din nota la această anexă.

37. De asemenea, pct. 11—16 din nota la anexa nr. 1 la Legea nr. 138/1999 au fost introduse prin Ordonanța Guvernului nr. 8/2008, dar ulterior eliminate, ca urmare a respingerii respectivei ordonanțe a Guvernului prin Legea nr. 49/2012.

38. În conformitate cu dispozițiile art. 1 alin. (2) din Legea-cadru nr. 330/2009, *„Începând cu data intrării în vigoare, în tot sau în parte, a prezentei legi, drepturile salariale ale personalului prevăzute la alin. (1) sunt și rămân în mod exclusiv cele prevăzute în prezenta lege.”*

39. Potrivit art. 7 alin. (1) din același act normativ, *„Aplicarea prevederilor prezentei legi se realizează etapizat în perioada 2010—2015, prin modificarea succesivă, după caz, a salariilor de bază, a soldelor funcțiilor de bază pentru personalul militar și a indemnizațiilor lunare de încadrare, prevăzute în anexele la prezenta lege, stabilite anual prin legi speciale.”*

40. Conform art. 12 alin. (1) din Legea-cadru nr. 330/2009, coeficienții de ierarhizare pe baza cărora se stabilesc soldele funcțiilor de bază și indemnizațiile lunare de încadrare, sporurile și alte drepturi specifice fiecărui domeniu de activitate sunt prevăzuți în anexe.

41. Alin. (3) al aceluiași text de lege prevede că *„În anul 2010, salariile, soldele și indemnizațiile lunare de încadrare se stabilesc potrivit art. 30 alin. (5), fără a fi utilizați coeficienții de ierarhizare prevăzuți în anexele la prezenta lege.”*

42. În anexa nr. IV/1A la Legea-cadru nr. 330/2009, în ceea ce privește solda de funcție, pentru funcții corespunzătoare gradului de colonel s-a prevăzut coeficientul de ierarhizare între limitele 5,30—7,00.

43. Adresa nr. xxxxxx/21.03.2019 a Inspectoratului Județean de Jandarmi Gorj cuprinde punctul de vedere al Curții de Conturi a României nr. xxxx/11.03.2019 cu privire la încadrarea ofițerilor specialiști I.

44. Dând curs salarizării potrivit solicitării reclamanților, gradul militar de colonel, cu care este prevăzută în prezent funcția de ofițer specialist I și care este funcție de execuție, generează un nivel de salarizare corespunzător funcțiilor de conducere.

45. Prevederea din anexa nr. IV/1A la Legea-cadru nr. 330/2009, în ceea ce privește solda de funcție, potrivit căreia pentru funcții corespunzătoare gradului de colonel s-a prevăzut coeficientul de ierarhizare între limitele 5,30—7,00 și care este una din cauzele juridice ale cererii de chemare în judecată, eliptică în teza „funcții corespunzătoare gradului de colonel”, este susceptibilă a genera dificultăți de interpretare.

46. Pe de o parte, este abordarea reclamanților concordantă cu cea a instanței de fond, în sensul că principiul salarizării pentru funcție similară se aplica *tale quale* pentru gradul militar

de colonel, cu care este prevăzută în prezent funcția de ofițer specialist I și care este funcție de execuție și, pe de altă parte, salarizarea funcției de specialist cu grad de colonel este susceptibilă de diferențiere din punctul de vedere al funcției de conducere, respectiv de execuție.

47. Interpretând sistematic corelația între salarizarea pentru gradul militar de colonel, cu care este prevăzută în prezent funcția de ofițer specialist I și care este funcție de execuție, cu salarizarea funcției de specialist cu grad de colonel, funcție de conducere, s-ar ajunge la interpretarea extensivă a salarizării similare pentru funcții de conducere și execuție, ceea ce ar contraveni scopului legii, ducând paradoxal la finalitatea neurmărită de legiuitor, a salarizării egale pentru funcții diferite.

VII. Practica judiciară a instanțelor naționale în materie

48. Din răspunsurile transmise de curțile de apel, la solicitarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, s-a conturat două opinii.

49. *Într-o opinie (majoritară)*, s-a apreciat că interpretarea dispozițiilor art. 4 și pct. 1, 7, 11—16 din nota la anexa nr. 1 la Legea nr. 138/1999, privind coeficienții de ierarhizare pentru funcții corespunzătoare gradului de colonel, trebuie să fie una extensivă, în sensul că se referă atât la funcțiile de execuție, cât și la funcțiile de conducere corespunzătoare gradului de colonel.

50. În argumentarea acestei opinii, s-a reținut că anexa nr. 1 la Legea nr. 138/1999 reglementează coeficienții de ierarhizare minimi și maximi aplicabili funcțiilor corespunzătoare gradului de colonel, indiferent că sunt funcții de conducere sau de execuție, astfel de distincții lipsind din cuprinsul textului de lege. Funcțiile de conducere sunt diferențiate apoi, prin acordarea, prin legile de salarizare, a unei solde de comandă materializate printr-un spor distinct.

51. Au fost înaintate cu titlu de practică judiciară hotărâri judecătorești definitive pronunțate de *Curtea de Apel Ploiești — Secția de contencios administrativ și fiscal*, *Curtea de Apel Iași — Secția contencios administrativ și fiscal*, precum și *Secția litigiilor de muncă și asigurări sociale*, *Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal*, *Tribunalul Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal*, precum și *Secția conflicte de muncă și asigurări sociale*, *Tribunalul Argeș — Secția civilă și Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal*.

52. În același sens sunt și hotărârile judecătorești definitive menționate în cuprinsul Sentinței nr. 490 din 15 iunie 2021 a Tribunalului Gorj — *Secția contencios administrativ și fiscal* (prima instanță în cauza în care s-a formulat prezenta sesizare), ce au fost pronunțate de *Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal*, *Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal*, *Curtea de Apel Cluj — Secția a IV-a pentru litigiile de muncă și asigurări sociale*, precum și *Secția a III-a contencios administrativ și fiscal*, *Curtea de Apel Ploiești — Secția I civilă*, *Curtea de Apel Suceava — Secția I civilă*, *Curtea de Apel Bacău — Secția I civilă*, *Tribunalul Mureș — Secția contencios administrativ și fiscal*, *Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă*, precum și *Secția contencios administrativ și fiscal*.

53. Puncte de vedere teoretice în sensul acestei orientări au formulat judecătorii de la: *Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale*, *Tribunalul Buzău — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal*.

54. *Într-o altă opinie (minoritară)*, s-a apreciat că interpretarea dispozițiilor art. 4 și pct. 1, 7, 11—16 din nota la anexa nr. 1 la Legea nr. 138/1999, privind coeficienții de ierarhizare pentru funcții corespunzătoare gradului de colonel, trebuie să fie una restrictivă, în sensul că legiuitorul a avut în vedere doar funcțiile de conducere corespunzătoare gradului de colonel.

55. În susținerea acestei opinii, s-a arătat că, interpretând sistematic corelația între salarizarea pentru gradul militar de colonel, cu care este prevăzută în prezent funcția de ofițer specialist I și care este funcție de execuție, cu salarizarea funcției de specialist cu grad de colonel, funcție de conducere, s-ar ajunge la interpretarea extensivă a salarizării similare

pentru funcții de conducere și execuție, ceea ce ar contraveni scopului legii, ducând paradoxal la o finalitate neurmărită de legiuitor, a salarizării egale pentru funcții diferite.

56. A fost identificată și înaintată cu titlu de practică judiciară o sentință nedefinitivă a *Tribunalului Botoșani — Secția de contencios administrativ și fiscal*, judecata recursului declarat în această cauză fiind suspendată în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (4) din Codul de procedură civilă până la soluționarea prezentei sesizări.

57. Puncte de vedere teoretice în acest sens au formulat judecătorii de la: *Tribunalul București — Secția a II-a contencios administrativ și fiscal*, *Tribunalul Ilfov*, *Tribunalul Ialomița*, *Tribunalul Giurgiu — Secția civilă*, *Tribunalul Alba — Secția a II-a civilă*, *de contencios administrativ și fiscal*, *Tribunalul Sibiu — Secția a II-a civilă*, *de contencios administrativ și fiscal*, *Tribunalul Vaslui*.

58. *Curțile de Apel Timișoara, Oradea, Galați, Constanța, Târgu Mureș, Brașov, Bacău și Cluj* au comunicat că nu au identificat practică judiciară și nu au formulat nici puncte de vedere teoretice.

59. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a comunicat că, la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil, nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii, cu privire la chestiunea de drept supusă dezlegării.

VIII. Jurisprudența Curții Constituționale

60. Prin Decizia Curții Constituționale nr. 794 din 15 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.029 din 21 decembrie 2016, a fost admisă excepția de neconstituționalitate și s-a constatat că dispozițiile art. 3¹ alin. (1)² din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare sunt neconstituționale.

61. La paragraful 32 al acestei decizii s-au arătat următoarele: „*nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare*», *la care se face egalizarea prevăzută de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 (introdus prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 20/2016), trebuie să includă și drepturile stabilite sau recunoscute prin hotărâri judecătorești. Așadar, personalul care beneficiază de aceleași condiții trebuie să fie salarizat la nivelul maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare din cadrul aceleiași categorii profesionale și familii ocupaționale, indiferent de instituție sau autoritate publică.*”

IX. Jurisprudența Înaltei Curți de Casație și Justiție

62. Prin Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 9 noiembrie 2016, s-a stabilit că: „*În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma «salarizat la același nivel» are în vedere personalul din cadrul aparatului de lucru al Parlamentului, personalul din cadrul Consiliului Concurenței, al Curții de Conturi, precum și din cadrul celorlalte autorități și instituții publice enumerate de art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare; nivelul de salarizare ce va fi avut în vedere în interpretarea și aplicarea aceleiași norme este cel determinat prin aplicarea prevederilor art. 1 alin. (1) și (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, în cadrul aceleiași autorități sau instituții publice.*”

63. Prin Decizia nr. 49 din 18 iunie 2018 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 2 octombrie 2018, s-a stabilit că: „*În interpretarea dispozițiilor art. 3¹ alin. (1), raportat la art. 3¹ alin. (13) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015, în forma modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 43/2016, stabilirea nivelului maxim al salariului de bază/indemnizației de încadrare pentru personalul încadrat în direcțiile generale de asistență socială și protecția copilului se raportează la nivelul aceluiași ordonator de credite căruia îi sunt subordonate financiar, și nu la nivel național.*”

64. Prin Decizia nr. 54 din 3 iulie 2017 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 747 din 18 septembrie 2017, s-a stabilit că: „*În interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, sintagma «salarizat la același nivel» are în vedere și personalul din cadrul autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) din Legea-cadru nr. 284/2010 privind salarizarea unitară a personalului plătit din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare.*”

65. Prin Decizia nr. 51 din 11 noiembrie 2019 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 64 din 30 ianuarie 2020, s-a stabilit că: *termenul de «salariu de bază» prevăzut de art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2015, precum și alte măsuri în domeniul cheltuielilor publice, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 71/2015, cu modificările și completările ulterioare, și de art. 3¹ alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice în anul 2016, prorogarea unor termene, precum și unele măsuri fiscal-bugetare, cu modificările și completările ulterioare, se interpretează extensiv, în sensul că se referă și la «salariul funcției de bază» al polițiștilor.*”

X. Raportul asupra chestiunii de drept

66. Judecătorii-raportori au apreciat că sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile este inadmisibilă, întrucât nu sunt îndeplinite toate condițiile de admisibilitate prevăzute de art. 519 din Codul de procedură civilă.

XI. Înalta Curte de Casație și Justiție Asupra admisibilității sesizării

67. Temeiul juridic al sesizării de față îl constituie prevederile art. 519 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „*Dacă, în cursul judecății, un complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului, investit cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, constatând că o chestiune de drept, de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei respective, este nouă și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, va putea solicita Înaltei Curți de Casație și Justiție să pronunțe o hotărâre prin care să se dea rezolvare de principiu chestiunii de drept cu care a fost sesizată.*”

68. Reglementând, în cuprinsul textului anterior citat, procedura pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept (control *a priori*), ca un mijloc de asigurare a unei practici judiciare unitare în interpretarea și aplicarea legii de către instanțele judecătorești, alături de mecanismul recursului în interesul legii (control *a posteriori*),

legiuitorului a instituit o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, condiții care se cer a fi întrunite în mod cumulativ, după cum urmează:

a) existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță;

b) cauza care face obiectul judecării să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al unei curți de apel sau al unui tribunalul investit să soluționeze pricina;

c) ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată; din perspectiva acestei condiții, trebuie verificat dacă sunt întrunite premisele de analiză ale acesteia, anume:

— existența unei chestiuni de drept, apte a primi o dezlegare de principiu, întrucât chestiunile ce vizează exclusiv aplicarea legii sau reprezintă aspecte de fapt nu pot primi o dezlegare de principiu în cadrul acestui mecanism;

— chestiunea de drept supusă dezlegării trebuie să fie una veritabilă, serioasă, susceptibilă să dea naștere unor interpretări diferite și, prin urmare, să prezinte un anumit nivel de dificultate;

— chestiunea de drept să fie esențială, în sensul că de lămurirea ei depinde soluționarea pe fond a cauzei, context în care noțiunea de „soluționare pe fond” trebuie înțeleasă în sens larg, incluzând nu numai problemele de drept material, ci și pe cele de drept procesual, cu condiția ca de rezolvarea acestora să depindă soluționarea pe fond a cauzei, astfel cum s-a conturat jurisprudența instanței supreme în cadrul acestui mecanism de unificare a practicii judiciare;

d) chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și

e) asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

69. Evaluând elementele sesizării formulate de instanța de trimitere, pentru a stabili dacă se verifică îndeplinirea simultană a condițiilor care permit declanșarea acestui mecanism de unificare a practicii judiciare, se constată că doar trei din cele cinci cerințe anterior enunțate sunt întrunite.

70. Concret, sunt îndeplinite aspectele de admisibilitate legate de titularul sesizării, stadiul soluționării pricinii în care sesizarea a fost inițiată, cea referitoare la nestatuarea anterioară de către instanța supremă în cadrul unui mecanism de unificare a practicii judiciare cu privire la o chestiune de drept identică celei ce face obiectul sesizării, precum și inexistența unui recurs în interesul legii în curs de soluționare cu acest obiect, nefiind însă întrunite cerințele de substanță ale sesizării, anume condiția ca obiectul acesteia să privească o chestiune de drept de care să depindă soluționarea cauzei pe fond și condiția noutății.

71. Sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile a fost formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 2.742/95/2020, instanță care a fost investită cu soluționarea recursului declarat de pârât împotriva sentinței pronunțate de Tribunalul Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal, într-o cauză având ca obiect obligarea pârâtului (inspectorat de jandarmi județean) la acordarea unor drepturi salariale ce li se cuvin reclamanților [personal militar al Jandarmeriei Române — funcționari publici cu statut special, reglementat prin Legea nr. 550/2004 privind organizarea și funcționarea Jandarmeriei Române, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 550/2004)].

72. În acest context, se constată că pricina în care a fost formulată sesizarea de față este supusă, din punct de vedere procedural, dispozițiilor Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificările și completările ulterioare (Legea nr. 554/2004), hotărârea pronunțată în primă instanță de Tribunalul Gorj — Secția contencios administrativ și fiscal fiind supusă numai recursului, conform art. 20 din Legea nr. 554/2004, în competența de soluționare a instanței de trimitere (Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal).

73. Prin urmare, primele două condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, întrucât titularul sesizării soluționează cauza în ultimă instanță, pronunțând o hotărâre definitivă, conform dispozițiilor art. 634 alin. (1) pct. 5 din Codul de procedură civilă.

74. În ceea ce privește cerința ivirii unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei aflate în curs de judecată, se constată că aceasta nu se verifică, față de circumstanțele pricinii în care sesizarea a fost formulată.

75. Soluționând litigiul cu care a fost investit, tribunalul, prin sentința pronunțată, a admis în parte cererea, pârâtul fiind obligat să recalculeze soldele de funcție cuvenite fiecăruia dintre reclamanți pentru activitatea desfășurată, prin luarea în considerare a unui coeficient de ierarhizare de 4,70.

76. De asemenea, a fost obligat pârâtul să le plătească reclamanților diferențele dintre soldele de funcție acordate și cele stabilite conform dispozițiilor instanței, sumele cuvenite urmând a fi actualizate în raport cu indicele de inflație la data plății, precum și să le achite dobânda legală aferentă, începând cu data scadenței și până la momentul plății efective.

77. Pentru a pronunța soluția redată, tribunalul a constatat că pârâtul face parte dintre autoritățile și instituțiile publice enumerate de art. 2 alin. (1) lit. a) din Legea-cadru nr. 284/2010, constatare ce a permis concluzia că reclamanților le sunt pe deplin aplicabile prevederile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, ale dezlegărilor date prin Decizia nr. 23 din 26 septembrie 2016 a Înaltei Curți de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, precum și cele statuate de instanța constituțională prin Decizia nr. 794 din 15 decembrie 2016.

78. În acest sens, dintr-o adresă emisă chiar de către pârât la data de 8 iunie 2021, a reținut că pentru perioadele solicitate, la nivelul acestei instituții publice, nivelul maxim de salarizare în plată pentru funcția publică deținută de reclamanți se stabilea prin raportarea la un coeficient de ierarhizare de 4,70, în timp ce pârâtul le-a stabilit reclamanților drepturile salariale, pentru aceeași perioadă, prin raportare la un coeficient de ierarhizare de 4,40; drept urmare, prima instanță a constatat că, începând cu data arătată de fiecare dintre reclamanți, în privința acestora, nu au fost respectate dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2015 și ale art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014.

79. Față de aceste constatări, Înalta Curte de Casație și Justiție reține că prima instanță nu a făcut în mod direct și nemijlocit interpretarea și aplicarea prevederilor legale a căror interpretare o solicită instanța de trimitere prin sesizarea de față — art. 4 din Legea nr. 138/1999 ori a pct. 1, 7, 11—16 din nota la anexa nr. 1 la același act normativ —, ci a aplicat soluția legislativă consacrată de art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014, normă general aplicabilă pentru destinatarii acesteia, a egalizării drepturilor salariale, incidentă la nivelul instituțiilor și autorităților publice (categorie în care se încadrează și pârâtul) al căror personal este salarizat din fonduri publice, și potrivit căreia: „(5¹) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), personalul din aparatul de lucru al Parlamentului și din celelalte instituții și autorități publice, salarizat la același nivel, precum și personalul din cadrul Consiliului Concurenței și al Curții de Conturi, inclusiv personalul prevăzut la art. 5 din aceste instituții, care beneficiază de un quantum al salariilor de bază și al sporurilor mai mici decât cele stabilite la nivel maxim în cadrul aceleiași instituții sau autorități publice pentru fiecare funcție/grad/treaptă și gradație, va fi salarizat la nivelul maxim dacă își desfășoară activitatea în aceleași condiții.”

80. Prin motivele recursului declarat în cauză de către pârât, acesta a susținut, între altele, că soluția legislativă referitoare la stabilirea nivelului maxim al salariului de bază aflat în plată nu se aplică personalului militar sau polițiștilor; pe de altă parte, s-a arătat de către recurent că hotărârea judecătorească pronunțată în privința altor salariați încadrați pe funcții similare nu este izvor de drept (cu referire la hotărârea judecătorească

definitivă — Decizia civilă nr. 3.365 din 24 noiembrie 2017 a Curții de Apel Craiova — prin care, pentru o funcție similară funcției ocupate de reclamant, s-a recunoscut un coeficient de ierarhizare de 4,70 și care constituie reperul salariului maxim în plată la nivelul instituției publice recurente).

81. Totodată, în cuprinsul memoriului de recurs, pârâtul a mai susținut că: „Gradul militar de colonel cu care este prevăzută în prezent funcția de ofițer specialist I, funcție de execuție, nu generează un nivel de salarizare corespunzător funcțiilor de conducere cu încălcarea tuturor principiilor de ierarhizare în funcții sau a criteriilor de salarizare cu referire la atribuțiile, răspunderea și responsabilitățile pe funcție, ci semnifică faptul că, în urma analizei organizațional-instituționale, s-a apreciat că aceasta poate fi îndeplinită și de cel care deține gradul militar de colonel.”

82. Instanța de trimitere, prin sesizarea formulată, urmărește a se lămurii dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 4 și pct. 1, 7, 11—16 din nota la anexa nr. 1 la Legea nr. 138/1999, privind coeficienții de ierarhizare pentru funcții corespunzătoare gradului de colonel, „funcția similară” (corespunzătoare) gradului de colonel include atât funcțiile de conducere, cât și pe cele de execuție.

83. Dintr-o primă perspectivă, Înalta Curte de Casație și Justiție constată însă că problema de drept semnalată de instanța de trimitere nu are incidență în cauză, fiind străină de chestiunile asupra cărora are a se pronunța, date fiind limitele criticilor formulate prin motivele de recurs, în condițiile în care temeiul legal pentru care prima instanță a recunoscut reclamantilor dreptul la calcularea soldei de funcție raportat la un coeficient de ierarhizare de 4,70 a fost reprezentat de prevederile art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 anterior citate; drept urmare, instanța de recurs nu are a cenzura un eventual raționament de aplicabilitate directă a unora sau altora dintre coeficienții de ierarhizare prevăzuți în anexa nr. 1 la Legea nr. 138/1999.

84. Este de precizat că această cerință a procedurii hotărârii prealabile — a legăturii chestiunii de drept cu dezlegarea pe fond a cauzei — trebuie raportată, în mod necesar, la limitele investirii instanței de trimitere, ceea ce presupune că problema de drept cu a cărei dezlegare de principiu este sesizată instanța supremă trebuie să fie direct incidentă pentru soluționarea cauzei cu care instanța de trimitere este investită.

85. Dintr-o altă perspectivă, chiar presupunând că instanța de trimitere ar avea cadrul procesual adecvat [ceea ce ar impune înlăturarea de la aplicare a prevederilor art. 1 alin. (5¹) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014], astfel încât ar fi creat contextul pentru o eventuală aplicare directă a dispozițiilor art. 4 și pct. 1, 7, 11—16 din nota la anexa nr. 1 la Legea nr. 138/1999 cu a căror interpretare a fost sesizată Înalta Curte de Casație și Justiție, se reține că lipsa de legătură cu cauza se verifică și în această ipoteză.

86. Astfel, o primă categorie de argumente vizează împrejurarea că, deși norma de la art. 4 din Legea nr. 138/1999 nu mai este în vigoare în prezent, incidența acesteia este legată de aplicarea în timp a prevederilor legale referitoare la salarizarea cadrelor militare, întrucât coeficienții de ierarhizare pentru stabilirea soldelor de funcție ale acestora au rămas cei în vigoare la 31 decembrie 2009 (stabiliți prin anexa nr. 1 litera A la Legea nr. 138/1999), date fiind dispozițiile legilor succesive de salarizare, de a rămâne în plată drepturile salariale de la 31 decembrie 2009, prima dintre aceste norme fiind cea de la art. 30 alin. (5) din Legea-cadru nr. 330/2009, potrivit căruia: „(5) În anul 2010, personalul aflat în funcție la 31 decembrie 2009 își va păstra salariul avut, fără a fi afectat de măsurile de reducere a cheltuielilor de personal din luna decembrie 2009, astfel: a) noul salariu de bază, solda funcției de bază sau, după caz, indemnizația lunară de încadrare va fi cel/cea corespunzătoare funcțiilor din luna decembrie 2009, la care se adaugă sporurile care se introduc în acesta/aceasta potrivit anexelor la prezenta lege; b) sporurile prevăzute în anexele la

prezenta lege rămase în afara salariului de bază, soldei funcției de bază sau, după caz, indemnizației lunare de încadrare se vor acorda într-un quantum care să conducă la o valoare egală cu suma calculată pentru luna decembrie 2009.”

87. Dispoziții similare s-au regăsit și în Legea-cadru nr. 284/2010 și, ulterior, în legile anuale de punere în aplicare a prevederilor acesteia, care aveau în vedere premisa menținerii salarizării corespunzătoare anului precedent aplicabilității fiecărui act normativ.

88. În plus, deși noua lege a salarizării unitare a personalului plătit din fonduri publice stabilea în privința cadrelor militare noi coeficienți de ierarhizare pentru determinarea soldelor de funcție [art. 12 alin. (1) din Legea-cadru nr. 330/2009, cu referire la anexa nr. IV/1A pentru această categorie de personal], coeficienți invocați de instanța de trimitere, aplicarea acestora a fost exceptată în mod expres de dispozițiile legii, întrucât art. 12 alin. (3) din Legea-cadru nr. 330/2009 stabilea astfel: „(3) În anul 2010, salariile, soldele și indemnizațiile lunare de încadrare se stabilesc potrivit art. 30 alin. (5), fără a fi utilizați coeficienții de ierarhizare prevăzuți în anexele la prezenta lege”. Dispoziții similare celei citate s-au regăsit și în actele normative de aplicabilitate anuală ce au succedat Legii-cadru nr. 330/2009.

89. Având în vedere aceste premise, se constată că instanța de trimitere, pe lângă o inadecvată distincție în acest cadru (al coeficienților de ierarhizare) între funcțiile de execuție și funcțiile de conducere, se raportează la coeficienții de ierarhizare corespunzători gradului de colonel prevăzuți în anexa nr. IV/1A la Legea-cadru nr. 330/2009 (5,30—7,00), coeficienți de ierarhizare care nu au fost aplicați nici în perioada de activitate a acestei legi, potrivit prevederilor art. 12 alin. (3) din actul normativ menționat.

90. În al doilea rând, se poate observa că nici norma de la art. 4 din Legea nr. 138/1999 și nici prevederile de la pct. 1, 7, 11—16 din nota la anexa nr. 1 la Legea nr. 138/1999, a căror interpretare constituie obiectul prezentei sesizări, nu conțin vreo referire la dihotomia funcții de execuție/funcții de conducere și nici nu trimit la categoria funcției similare, cea din urmă sintagmă fiind un concept ce se regăsește în cuprinsul altor norme din legile de salarizare a personalului plătit din fonduri publice, de exemplu, în cuprinsul art. 1 alin. (3), art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2014 ori al altor dispoziții legale.

91. În al treilea rând, se constată că termenii folosiți de instanța de trimitere sunt improprii, întrucât nu a ținut seama de elementele componente specifice salarizării cadrelor militare, categorie în care se încadrează intimații cauzei.

92. Astfel cum s-a arătat, potrivit art. 23 alin. (3) din Legea nr. 550/2004, cadrelor militare din Jandarmeria Română li se aplică dispozițiile Legii nr. 80/1995 privind Statutul cadrelor militare, cu modificările și completările ulterioare.

93. Or, din conținutul art. 9 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 80/1995 reies elementele structurale ale veniturilor de natură salarială ale cadrelor militare: „(1) Cadrele militare în activitate au dreptul la: a) soldă lunară, compusă din soldă de grad, soldă de funcție, gradații și indemnizații, precum și la prime, premii, sporuri și alte drepturi bănești, ale căror quantumuri se stabilesc prin hotărâre a Guvernului.”

94. Prin urmare, solda de funcție, componentă a veniturilor salariale ale cadrelor militare, nu este în directă legătură cu noțiunile de funcție de execuție și funcție de conducere, ea constituind parte a soldei lunare, atât pentru cazul cadrelor militare care ocupă funcții de execuție, cât și al celor care ocupă funcții de conducere; elementul salarial ce corespunde unei funcții de conducere este reprezentat de indemnizația sau solda de comandă, care, pentru situația celor ce ocupă funcții de conducere, se adaugă soldei de funcție și celorlalte constante ale soldei lunare a cadrelor militare.

95. În al patrulea rând, litigiul principal vizează, în esență, noțiunea de coeficienți de ierarhizare, ce constituie principalul element de diferențiere pentru soldele de funcție ale cadrelor militare, având în vedere că intimații-reclamantii au cerut

calcularea soldei de funcție aferente funcției de ofițer specialist I prevăzută cu grad de colonel, prin raportare la un coeficient de ierarhizare de minimum 4,70 (coeficienții de ierarhizare pentru funcțiile prevăzute cu grad de colonel, potrivit anexei nr. 1 litera A pct. 8 a Legii nr. 138/1999, fiind între 4,70—5,50), întrucât au susținut că solda de funcție le-a fost stabilită prin aplicarea unui coeficient de ierarhizare de 4,40, aferent unor funcții prevăzute cu grad de locotenent-colonel (anexa nr. 1 litera A pct. 9 a aceleiași legi), marja coeficienților de ierarhizare pentru funcții prevăzute cu grad de locotenent-colonel fiind între 4,20—4,60.

96. Nici condiția noutății chestiunii de drept nu este îndeplinită în cauză, dată fiind vechimea în timp a actelor normative evocate (Legea nr. 138/1999, Legea-cadru nr. 330/2009 etc.), dar și constatându-se existența și numărul hotărârilor judecătorești definitive pronunțate cu privire la această chestiune de drept.

97. În verificarea cerinței noutății problemei de drept vechimea actelor normative în care sunt integrate normele ce fac obiectul sesizării nu poate fi un criteriu absolut, dar această realitate este dublată de constatarea faptului că la nivelul unui important număr de curți de apel din țară s-au pronunțat soluții definitive ce susțin o orientare unanimă a practicii judiciare în privința chestiunii de drept sesizate de instanța de trimitere (a se vedea paragrafele 51 și 52 din prezenta decizie). Or, existența acestor hotărâri judecătorești și numărul lor reprezintă criterii ce

au aptitudinea de a susține existența unei practici judiciare consistente, constante și consolidate în dezlegarea chestiunii de drept semnalate; este de precizat că a fost identificată o singură hotărâre judecătorească pronunțată într-un sens contrar, însă aceasta nu are caracter definitiv (paragraful 56 din prezenta decizie).

98. Împrejurarea abrogării unor acte normative (Legea-cadru nr. 330/2009 și anexa nr. IV/1A la aceasta, la care instanța de trimitere s-a raportat) sau a unor norme din cuprinsul actului normativ de referință pentru litigiul principal (art. 4 din Legea nr. 138/1999 și pct. 11—16 din nota la anexa nr. 1 la această lege — norme de drept a căror interpretare o solicită instanța de trimitere) nu poate fi reținută *de plano* cu valoarea unui fine de neprimire, având în vedere structura raționamentului logico-juridic presupus de dezlegarea chestiunilor de drept esențiale pentru litigiul aflat pe rolul instanței de sesizare, sens în care era necesară urmărirea evoluției legislative în domeniul salarizării cadrelor militare, constatarea continuității (sub anumite aspecte) a reglementării în materie, astfel încât identificarea conținutului normei inițiale se putea constitui într-o chestiune de drept intermediară ce trebuia dezlegată de instanța de trimitere în cuprinsul unor considerente decizorii; în acest context, reiese că dezlegarea chestiunii de drept ar fi avut utilitate pentru cauza în care sesizarea a fost formulată, dacă ar fi avut în mod real legătură cu aceasta.

99. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 519, cu referire la art. 521 din Codul de procedură civilă,

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Craiova — Secția contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 2.742/95/2020, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă, în interpretarea dispozițiilor art. 4 și pct. 1, 7, 11—16 din nota la anexa nr. 1 la Legea nr. 138/1999 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului militar din instituțiile publice de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și acordarea unor drepturi salariale personalului civil din aceste instituții, cu modificările și completările ulterioare, privind coeficienții de ierarhizare pentru funcții corespunzătoare gradului de colonel, „funcția similară” (corespunzătoare) gradului de colonel include atât funcțiile de conducere, cât și pe cele de execuție.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 17 octombrie 2022.

VICEPREȘEDINTELE
ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
GABRIELA ELENA BOGASIU

Magistrat-asistent,
Mihaela Lorena Repana

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329

C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR

și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.

Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro

Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

